

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1201/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Цакић Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.474/24 од 06.03.2025.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 120/25 од 22.07.2025.године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Цакић Милошевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.474/24 од 06.03.2025.године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 120/25 од 22.07.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр.474/24 од 06.03.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју казну је дужан да плати суду у року од тридесет дана по правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће исту извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени АА је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, као и да плати оштећеном ББ трошкове кривичног поступка у износу од 94.500,00 динара, а све у року од петнаест дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, сходно члану 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр. 120/25 од 22.07.2025.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К. бр. 474/244 од 6. марта 2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Цакић Милошевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Цакић Милошевић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, наведену повреду бранилац окривљеног образлаже наводима да током поступка није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело, из разлога што није доказано да је оштећени уопште поседовао и колико штенаца, нити су у вези са тим извођени докази, а штенци уопште нису пронађени, па самим тим нема доказа о њиховим евентуалним повредама, односно да их је окривљени злостављао.

Бранилац окривљеног је затим указала и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да је суд у доказном поступку извршио увид у фотографије са надзорних камера оштећеног, на којима се заснива пресуда, али не наводећи због чега исте представљају незаконит доказ, већ образлажући да окривљеном није дата могућност да се упозна са предметним фотографијама, јер је оштећени доставио само један примерак, а није доставио снимак са надзорних камера своје куће, иако је имао налог суда, нити копију фотографије, нити је суд утврдио веродостојност истих, јер није утврђено да ли потичу са надзорних камера оштећеног и да ли су настале критичног дана. Поред тога, наводи браниоца да окривљеном није дата могућност да се изјасни да ли је возило на фотографији његово, да наводи другостепеног суда да одбрана није имала примедбе на изведене доказе нису тачни, те да виши суд као другостепени није дао било какво образложење.

По оцени Врховног суда, иако бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац исте образлаже тако

што оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама и оспорава начин извођења доказа, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да је повређена одредба члана 3. ЗКП, јер је окривљени током поступка био приморан да доказује своју невиност, иако наведена одредба предвиђа да се свако сматра невиним док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком.

Како повреде одредби чланова 3. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Цакић Милошевић оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић